

عنوان مقاله:

اسیب شناسی، مرمت و احیا حمام عمارت حبیبی شهرسندج

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پدافند کالبدی با محوریت عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

چیمین حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد مراغه ایران

فرهاد حسن پور - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت بنا دانشگاه آزاد بهر ایران

خلاصه مقاله:

حمام از جمله ابنیه مهم شهری بوده که معمولاً در مراکز محلات یا در مجاور راسته های بازار و یا گذرهای اصلی احداث می شده است . از دوره های پیش از اسلام آثار به جا مانده از حمام های خصوصی در کاخ تخت جمشید (دوره هخامنشی) و کاخ آشور (دوره اشکانی) یافت شده است . ولی تکوین حمامهای سنتی به گونه ای که تا پیش از سیستم لوله کشی جدید شهری مورد استفاده مردم قرار می گرفته است به دوره اسلامی بر می گردد. واژه گرمابه مرکب از دو کلمه گرما و آبه است. در اینجا آبه به معنی آب نیست یا به عبارتی گرمابه به معنی آب گرم نیست بلکه آبه به محل ساختمان گفته می شده ، مثل سردآبه (ساختمان سرد) و گورابه (یعنی قبرستان یا مقبره) ، در گذشته شستشوی معمولی به صورت حاضر نبوده است . گرمابه ساختمانی گرم با ظرفی بزرگ بنام آبن (خزینة) بوده است از آن جهت که آب را مقدس می شمردند و نمی خواستند آنرا آلوده کنند آب استفاده شده بعد از استحمام روی زمین یا به آسمان پاشیده و به هیچ عنوان آنرا وارد آب پاک نمیکردند. نتیجه این پژوهش گویای این است که گر چه حفاظت و استحکام بخشیدن به یک بنا، اولین اقدام حیاتی در حفظ ان است ولی حضور دایمی انسان نیز نقش بسیار مهمی در تحکیم و نگهداری کالبد بنا ابفا می کند؛ همچنین به دلیل دقت معماران گذشته در انتخاب و بهره گیری از دانش سازه ای و مصالح مناسب برای ساخت آن به یقین باز گرداندن کاربردی پیشین حمام به صورت معاصر سازی می تواند بهترین روش برای حفظ کالبد چنین بنایی در کنار اصالت آن باشد.

کلمات کلیدی:

اسیب شناسی-مرمت-حمام حبیبی- احیاء-معماری-سندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954617>

